

1.4.2021

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Subiect: Petiția nr. 1300/2019, adresată de Julie Grace, de cetățenie irlandeză, privind procesul de administrare a divulgărilor protejate în Irlanda

1. Rezumatul petiției

Petiționara susține că, de când a depus, în 2016, o cerere de divulgare protejată adresată ministrului Simon Coveney, nu a primit niciun răspuns și nicio decizie sau rezultat. Ea susține că este foarte preocupată de procesul de administrare de către Irlanda a divulgărilor protejate. Petiționara solicită asistență din partea PE în legătură cu încălcarea drepturilor sale fundamentale.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 14 aprilie 2020. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 227 alineatul (6) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 1 aprilie 2021

Petiția

Petiționara susține că, după ce a depus, la 22 iunie 2016, o declarație foarte bine fundamentată în temeiul Legii irlandeze privind divulgările protejate (legea Irlandei din 2014 privind protecția avertizorilor de integritate), după trei ani și jumătate ea nu a fost încă informată cu privire la o eventuală evoluție sau decizie privind declarația sa. Prin urmare, petiționara solicită sprijinul Comisiei pentru petiții.

Observațiile Comisiei

Directiva (UE) 2019/1937 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului

Uniunii¹ a fost adoptată la 23 octombrie 2019. Statele membre au obligația să o transpună în legislația lor națională până la 17 decembrie 2021. Irlanda nu a notificat încă măsurile de transpunere.

Directiva are ca obiectiv asigurarea unui nivel de protecție la fel de ridicat peste tot în Uniunea Europeană pentru avertizorii de integritate care consemnează încălcări ale legislației Uniunii într-o gamă largă de domenii; pentru aceasta, directiva stabilește standarde minime valabile în ansamblul Uniunii Europene.

Una dintre măsurile incluse în directivă este obligația statelor membre de a informa avertizorii de integritate cu privire la măsurile luate² în urma informațiilor transmise de aceștia într-un interval de timp rezonabil, care nu trebuie însă să depășească 3 luni (în cazul informațiilor transmise autorităților competente, acest interval poate fi prelungit până la 6 luni dacă această prelungire poate fi justificată în mod corespunzător).

Cu toate acestea, atât timp cât directiva nu este transpusă în regimul juridic național corespunzător, drepturile avertizorilor de integritate sunt reglementate de legislația națională în vigoare și de normele sectoriale ale Uniunii privind protecția avertizorilor, care vizează în principal consemnarea de către avertizori a tranzacțiilor suspecte și a cazurilor de încălcare a legislației privind combaterea spălării banilor³ și a normelor privind serviciile financiare⁴. Pe baza informațiilor prezentate, nu este posibil să se determine dacă situația petiționarei intră sub incidența unor astfel de legi; în tot cazul, niciunul dintre actele legislative respective ale UE nu prevede norme privind intervalul de timp în care avertizorul de integritate trebuie să primească un răspuns.

În cazurile care nu se încadrează în domeniul de aplicare al legislației Uniunii, le revine statelor membre, inclusiv autorităților judiciare ale acestora, să asigure aplicarea efectivă a legislației naționale. Petiționara poate face recurs la nivel național prin intermediul autorităților naționale competente, apelând nu doar la instanțele judecătorești, ci și la ombudsman.

Concluzie

Din motivele enunțate mai sus, Comisia nu poate da curs chestiunii formulate de petiționară.

1 Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii, JO L 305, 26.11.2019, p. 17-56.

2 Mai exact, informații cu privire la măsurile preconizate sau luate ca urmare a divulgării și cu privire la temeiul pe care se sprijină aceste măsuri.

3 Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (text cu relevanță pentru SEE), JO L 141, 5.6.2015, p. 73-117.

4 A se vedea lista actelor legislative din partea II a anexei la directiva respectivă.